

Sted, jfr. ogsaa Forslagets § 4 med Hensyn til Erstatning for denne Efterjøgning.

Den Undtagelse fra Forpligtelsen til at afgive Materiale til Brug ved offentlige Veje, som ifølge Plakat af 4de Juni 1845 § 1 gælder med Hensyn til Haver og Vgtskove, er det fundet rettest at uddvide til ogsaa at gælde Kirkegaarde, Plantager og Gaardspladser samt Grundstykker, paa hvilke der findes fredede Fortidsminder. — Samme Regel foreslaas derhos bragt til Anvendelse med Hensyn til Bejmateriale fra Ejendomme, af hvilke en Kommunes Bejvæsen eller en Særnbane er retmæssig Ejer eller Bruger.

Da det maa erkendes, at det undertiden kan være nødvendigt for en Bestyrelse at forbeholde sig Eneret til i Fremtiden at tage Materiale fra et bestemt Grundstykke, uden at der i Djeblisset er Spørgsmaal om at tuelst at benytte denne Besøelse, har man endelig i denne Paragraf foreslaaet en Bestemmelse sigtende til at give Hjemmel for en saadan forbeholdt Naadighed, dog at Ministeriet har ment, at der ikke er Tøje til at udstrække en Naadighed af det omhandlede Indhold længer end til et Tidsrum af 5 Aar ad Gangen. For Stens Vedkommende bør der dog formentlig overensstemmende med de gældende Regler, jfr. Kanc. Skr. af 21de Juli 1846, ikke kunne tages Forbehold udover 1 Aar.

Til § 2.

Som Regel bør der formentlig kun fordras afgivet Bejmateriale fra Grunde indenfor den Kommune — Amts-, Sogne- eller Købstadkommune — til hvis Veje Materialet skal bruges. Denne Regel er for Bivejenes Vedkommende allerede udtalt i Plakat 4de Juni 1845 § 2.

Naar Bestyrelsen vil gøre Brug af den i § 1 ommeldte Besøelse, bør der derom gives de paagældende Ejere eller Brugere fornøden Underretning, i det i § 1, sidste Stykke, ommeldte Tilfælde altid, og i de øvrige i Paragraffen angivne Tilfælde, saafremt Ejerne og Brugerne af Grundene selv have Bopæl i Kommunen eller have en samfundsbøende Fuldmægtig, eller deres Bopæl andetsteds er Bestyrelsen bekendt. Bringes § 1, sidste Stykke til Anvendelse, maa derhos en Afmærkning af vedkommende Grundstykke finde Sted. Endelig maa der have Udgang til at indbringe Spørgsmaalet om Bestyrelsens Ret til Naadighed over Materialet for højere Myndighed, saaledes som nærmere foreslaaet ved Paragraffens 3die Punktum. Men for at det ikke, særlig

i saadanne Tilfælde, hvor det under et Arbejdes Udførelse viser sig, at der ikke er tilstrækkelig Materiale tilreede, skal blive nødvendigt at standse Arbejdet, i hvert Fald ikke længer end høist nødvendigt, bør der foreskrives en kort Frist, inden hvis Udløb Indsænkningen for højere Myndighed maa iværksættes. Denne Frist er foreslaaet fastsat til 8 Dage.

Til § 3.

Naar der ikke findes tjenligt Materiale til Benyttelse paa Vejene i en Kommune i passende Afstand fra Arbejdsstedet, bør der gives Kommunen Udgang til at erholde Materiale fra en anden Kommune. Ved nærværende Paragraf foreslaas fastsat de nærmere Betingelser, hvorunder dette skal kunne ske; jfr. herved Pl. 4de Juni 1845 §§ 2—6.

Til § 4.

Med Hensyn til den i denne Paragraf udtalte Regel, at der altid skal gives fuld Erstatning saavel for Materialets Værdi som for den ved Efterjøgningen og Borttagelsen forvoldte Skade og Ulempe, henvises til de almindelige Bemærkninger foran.

Til § 5.

For det Tilfælde, at Bestyrelsen ikke kan opnaa mindelig Overenskomst om Erstatningens Størrelse, foreslaas det, at denne ved Bestyrelsens Foranstaltning og paa dens Besøning bliver at fastsætte ved to af Retten udmeldte Mænd. Herved opnaas det, at de samme to Mænd kunne udmeldes til at foretage alle de Vurderingsforretninger af den her ommeldte Art, hvorom der i Djeblisset er Tale i den paagældende Jurisdiktion, medens det, hvis disse Vurderingsforretninger skulde foretages af de i Lov Nr. 81 af 11te Maj 1897 ommeldte faste Jordboniteringsmænd, vilde blive nødvendigt, at der udmeldtes to nye Mænd for hver Kommune, i hvilken Bejmateriale fordreres afgivet.

Hvis enten Bestyrelsen eller vedkommende Grundbesidder finder sig brøstholden ved Takationsforretningen, bør de kunne fordrer Spørgsmaalet om Erstatningens Størrelse afgjort under en Dmtakationsforretning. Ved Paragraffens 2det Stykke foreslaas fastsat nærmere Regler om, hvem der skal bære Omkostningerne ved Dmtakationen, jfr. § 4 i Lov af 20de August 1853 om Jords Afgivelse til Biveje, Lov Nr. 57 af 12te April 1889 om Grundafstaelse ved